

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان
برگردان از: حمید محوی
۱۲ مارچ ۲۰۱۸

انبار جنگ افزار هسته ئی نوین روسیه و بازگشت به جهان دو قطبی

در حالی که کارشناسان درباره امکان تحول نظم جهانی به سوی نظام چند قطبی، و حتا سه قطبی درنگ می کردند، پیشرفتهای نظامی غافلگیر کننده روسیه بازگشت به جهان دو قطبی را تحمیل کرد. در اینجا به درس های سه سال گذشته تا گزارشات رئیس جمهور پوتین در اول مارچ ۲۰۱۸ می پردازیم.

شبکه ولتر/ دمشق (سوریه)/ ۶ مارچ ۲۰۱۸

بازگشت به خان اول : جهان دوباره دو قطبی شد. ایالات متحده امریکا اشباع از برتری خود پیشرفتهای نظامی روسیه را ندیده بود.

در دومین فصل سال ۲۰۱۲، روسیه و هم پیمانانش بر پایه پیمان نامه ژنیو متعهد شده بودند که نیروهای حافظ صلح را در سوریه مستقر کنند.

ولی این پیمان نامه بی نتیجه ماند زیرا فرانسه در جولای ۲۰۱۲ دوباره جنگ علیه سوریه را تمدید کرد. گرچه روسیه سازمان پیمان امنیت جمعی را به ملل متحد معرفی کرده بود تا سربازان مسلمان را که عموماً از اهالی قزاقستان بودند در سوریه مستقر کند، ولی هیچ حرکتی در این راستا صورت نگرفت، و با وجود درخواست کمک از سوی دمشق، مسکو مدتها سکوت اختیار کرد. ولی سه سال بعد ارتش نیروی هوایی روسیه از راه رسید و ساخت و سازهای زیر زمینی جهاد طلبان را بمباران کرد.

در کوران سه سالی که گذشت، برخوردهای نظامی متعددی روسیه و ایالات متحده آمریکا را در مقابل یک دیگر قرار داد. برای نمونه، پنتاگون از خشونت بمب افکن های روسیه که به سواحل ایالات متحده آمریکا نزدیک شده بودند شکایت داشت. در دمشق درباره سکوت مسکو همه از خودشان می پرسیدند که چرا به تعهداتش عمل نمی کند. ولی رویداد دیگری در شرف وقوع بود. روسیه در حال ایجاد انبار نظامی نوینی بود که اجرای طرح آن را مخفیانه به پیش می برد و تا وقتی که فکر می کرد هنوز آماده نیست نیروهایش را به میدان نفرستاد.

روسیه از همان آغاز مداخله نظامی اش، دستگاهی را مستقر کرد که کار کرد [مأموریت نظامی] آن نه ایجاد پارازیت و اغتشاش در ارسال امواج بلکه قطع ارتباطات در مراکز فرماندهی ناتو به شعاع ۳۰۰ کیلومتر در پیرامون لاذقیه بود. سپس، همین دستگاه را در بحیره سیاه و کالنینگراد مستقر کرد. افزون بر هواپیما های جدیدش، روسیه راکت های کروز را به کار بست که خیلی دقیقتر از راکت های امریکائی بود. این راکت های کروز از روی شناور های روسی در بحیره مازندران (کاسپین) پرتاب شدند. در ماه گذشته، روسیه در میدان نبرد هواپیما های چند منظوره نوینی را آزمایش کرد که از توانائی های ناشناخته ای برخوردار بودند.

به گفته جنرال های امریکائی حاضر در منطقه، ارتش روسیه از این پس نیروی کلاسیک مؤثرتری نسبت به آمریکا در اختیار دارد. با وجود این، هم قطارانشان در پنتاگون تا وقتی که به برتری نظامی ابدی و ازلی آمریکا اطمینان دارند درباره این پیشرفت ها تردید می کنند. به گفته آنان، مقایسه این دو ارتش خیلی به سادگی مسخره است، زیرا بودجه نظامی آمریکا هشت برابر روسیه است. با وجود این، در علوم نظامی هرگز مهارت دو ارتش رقیب را فقط با شاخص بودجه نسنجیده اند. چنین مسأله ای به این علت مطرح شد که ولادیمیر پوتین به کیفیت استثنائی سربازان روسی در مقایسه با سربازان امریکائی اشاره کرده بود.

به هر صورت، اگر روسیه اندکی در زمینه تجهیزات کلاسیک در وضعیت بهتری باشد، توانائی نبرد هم زمان در چندین جبهه را نخواهد داشت و واشنگتن برتری هسته ئی خود را حفظ خواهد کرد.

در ۲۴ فیوروری ۲۰۱۸ ورود پیاده نظام روسیه به غوطه مطمئناً نتیجه توافق با آمریکا بوده که در سوریه مداخله نکند و کارزار مشابه به دوران جنگ علیه ارتش سرخ در افغانستان را به راه نیندازد. این موضوع در عین حال نشان از بیم واشنگتن دارد که مبادا ارتش روسیه در جای دیگری مقابله به مثل کند.

به طور مشخص در چنین موقعیتی ست که رئیس جمهور پوتین برتری هسته ئی آمریکا را به مبارزه می طلبد. او در بیانیه ای که روز اول مارچ ۲۰۱۸ در مقابل پارلمان ایراد نمود، اعلام کرد که کشورش انبار هسته ئی شگفت آوری در اختیار دارد.

همه این برنامه ها از مدتها پیش شناخته شده بود، ولی کارشناسان تصور نمی کردند که عملی شدن آن به این زودیا امکان پذیر باشد. ولی بیشتر این برنامه ها از هم اکنون به انجام رسیده است. باید بپرسیم که چگونه روسها به دور از

چشم سرویس های اطلاعاتی امریکا به چنین اهدافی دست یافته اند. با وجود این، روسها موفق شدند سوخو ۵۷ را در سه هفته پیش در نبرد واقعی آزمایش کنند، در حالی که سازمان سیا تصور نمی کرد که تا پیش از سال ۲۰۲۵ چنین کاری برای روسها ممکن باشد.

<https://youtu.be/dA6PPgMLkEM>

ولادیمیر پوتین انبار جنگ افزارهایش را به نمایش گذاشت. راکت بالیستیک قاره پیما سارمات (نام مردم دوران باستان روسیه، دورانی که زن و مرد روس برابر بودند). این راکت فن آوری «کلاهدک مدار پیما» را احیاء کرد که در سالهای ۷۰ ضامن برتری روسیه بود، و اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی با امضای پیمان نامه دوم برای منع گسترش جنگ افزارهای اتمی (SALT II) از آن چشم پوشی کرده بود. در نتیجه، سنای امریکا هرگز این پیمان نامه را تأیید نکرد و آن را باطل نمود. این نوع راکتها نخست کلاهدکها را در مدار قرار می دهد، سپس وارد اتمسفر می شود و به هدف حمله می کند. شعاع عملیاتی این راکتها بی حد و مرز است. بر اساس پیمان نامه اتمی سازی فضاء و مستقر کردن کلاهدک هسته ئی برای دراز مدت در مدار ممنوع است، ولی نه برای استفاده از فضاء در بخشی از مسیر راکت. در وضعیت کنونی تا جایی که می دانیم، امکان رهگیری راکتها طی این مسافت وجود ندارد. راکت سارمات می تواند در اتمسفر وارد شود و به هر کجائی که روسیه بخواهد حمله کند.

<https://youtu.be/jOTW-16q-wg>

راکت داگ (Kinzhal به روسی) می تواند از روی بمب افکن پس از عبور از اتمسفر با سرعت فرا صوتی پرتاب شود، یعنی ۵ برابر سرعتی که برای شکستن دیوار صوتی ضروری ست. با این سرعت سرسام آور رهگیری آن ممکن نخواهد بود. این راکتها سه ماه پیش با موفقیت آزمایش شدند.

<https://youtu.be/1JYf8GtRjhI>

روسیه به نوعی موتور با انرژی هسته ئی نیز مجهز شده (یعنی یک مرکز هسته ئی) مینیاتوریزه و به اندازه ای که می تواند به جای موتور راکت کروز با شارژ هسته ئی به کار برده شود. راکتهای کروز با برد عملیاتی پیشبینی ناپذیر با وجود چنین موتورهایی دارای استقلال بی حد و مرزی هستند، این راکتها در حال حاضر شکست ناپذیراند.

<https://youtu.be/3iOkRv7Iiis>

با کار گذاری این موتور روی پهپاد زیر دریائی، سرعت آن را نسبت به زیر دریائی کلاسیک با شارژ هسته ئی قابل ملاحظه به چندین برابر ارتقاء می دهد. افزون بر تأثیرات رادیو آکتیو، شارژ اتمی می تواند در سواحل هر اقیانوسی سونامی هائی به ارتفاع ۵۰۰ متر ایجاد کند.

<https://youtu.be/CJ4cSzSBVMo>

سرانجام روسیه به راکتهای فرا صوتی خیلی بالا و پیشگام دست یابد که نه فقط توانائی عبور از فضاء همانند راکت سارمات و سرعت داگ را دارا می باشد بلکه مسیر آن نیز می تواند در کوران حرکت تنظیم شود. جنگ افزارهای نوین روسیه به شکلی اندیشیده و ساخته شده اند که سپر ضد راکتی پنتاگون را ناکارآمد می سازد، یعنی سپری که امریکا از ۴۰ سال پیش پایگاه به پایگاه، در سرتاسر جهان مستقر کرده است. این موضوع به برتری نیرو بستگی ندارد، ولی مسأله فن آوری نوین است. موضوع این است که سپر قدیمی در مقابل این فن آوری هیچ دفاعی را تضمین نمی کند.

<https://youtu.be/anVWX6kgt4w>

خبر ناگوارتر، افزون بر اینها، رئیس جمهور پوتین اعلام کرد که ساخت جنگ افزار لیزری که ویژگیهای آن به اسرار نظامی تعلق دارد به انجام رسیده است. گویا که این جنگ افزار لیزری می تواند بخشی از پرتابگرهای امریکائی را رهگیری کند.

در حال حاضر مراکز فرماندهی مشترک کشورهای عضو ناتو یک کلمه از این دعاوی را باور نمی کنند، این جنگ افزارهای نوین روسیه به اندازه ای دور از ذهن آنان است که گوئی به ادبیات علمی تخیلی تعلق دارد. با وجود این، تاریخ به ما آموخته است که روسیه سرزمین شطرنج، و نه پوکر دروغگو، هرگز درباره انبار جنگ افزارهایش بلوف نمی زند. روسیه غالباً چنین جلوه داده است که جنگ افزارهایی که در دست پژوهش دارد از هم اکنون عملیاتی شده اند، ولی هرگز رسماً در مورد جنگ افزارهایی که هنوز آماده نشده اند برای نبرد اعلام آمادگی نکرده است. بیش از ۲۰۰ جنگ افزار نوینی که در سوریه به کار بسته شد به ما اطمینان می دهد که پیشرفتهای علمی دانشمندان روسی واقعیت دارد.

پیشرفتهای عظیم روسیه امتیاز ضربه نخست را از امریکائی ها سلب کرد. از این پس، در صورت وقوع جنگ هسته ئی، هر دو ابر قدرت می توانند به یکدیگر ضربه بزنند. ایالات متحده امریکا شمار قابل توجهی راکت با شارژ هسته ئی در اختیار دارد، و روسیه نیز می تواند بسیاری از آنها را رهگیری کند. هر یک از این دو ابر قدرت می توانند چندین بار کره زمین را نابود کنند، و هر دو در این زمینه از دیدگاه نظری در چهار چوب چنین برخوردی برابر هستند. در جبهه امریکا، مجتمع نظامی و صنعتی از ۲۰ سال پیش دچار نقص فنی ست. مهمترین طرح هواپیماسازی تاریخ، اف ۳۵ باید جایگزین اف ۱۶، اف ۱۸ و اف ۲۲ می شد، ولی لاکهید مارتین قادر به تهیه نرم افزار کمپیوتری (لوژیسیل) اعلام شده نیست. در نتیجه اف ۳۵ در واقع قادر به پاسخگوئی به تکالیف تعیین شده نیست و نیروی هوائی ایالات متحده امریکا از سر گیری تولید هواپیماهای قدیمی را پیشبینی کرده است.

البته، رئیس جمهور دونالد ترمپ و تیم او تصمیم گرفته اند که مغزهای جدید را به ایالات متحده امریکا جذب کنند تا به تولید جنگ افزار بال و پر بدهند و لابی نظامی صنعتی را نیز مجبور کنند که به جای ادامه فروش همان تجهیزات اسقاطی قدیمی به نیازهای پنتاگون پاسخ بگویند. ولی پنتاگون به ۲۰ سال نیاز خواهد داشت تا تأخیر خود را جبران کند. خلاف همه انتظارات، پیشرفتهای فنی روسیه فقط نظم جهانی را با ایجاد جهان دو قطبی متحول نمی کند، بلکه موجب بازخوانی و باز اندیشی ستراتیژی نظامی (جنگ) نیز خواهد شد.

تاریخ به ما آموخته است که مردان اندکی می توانند بی درنگانه در الگوی نظامی دگرگونی هائی ایجاد کنند. در سده پانزدهم وقتی سپاه فرانسه (۱۸۰۰۰ نفر) و سپاه انگلیس (۶۰۰۰ نفر) در نبرد آیزنکور جنگیدند، شوالیه های زره پوش فرانسوی به دست کمانداران پیاده انگلیسی در هم کوبیده شدند در حالی که شمارشان کمتر بود. با وجود این، جنرالها همچنان روی مبارزه تن به تن نسبت به مبارزه از راه دور با تیروکمان و پرتاب گلوله پافشاری کردند. نتیجه این پافشاری بی هوده این بود که در کوران سده بعدی شوالیه های زره پوش در میدانهای نبرد پیوسته کشته شدند.

برای نمونه، از تاریخ شکست رئیس جمهور صدام حسین در سال ۱۹۹۱ در کوران عملیات طوفان صحرا هیچ نبردی با حضور تانک به وقوع نپیوسته است. با وجود این کمابیش هیچ یک از ارتش ها قادر به تعبیر اتفاقی که افتاده بود نبودند. پیروزی در سال ۲۰۰۶، یک گروه اندک از مقاومت حزب الله علیه تانکهای مرکب اسرائیلی به شکل اجتناب ناپذیری ضعف این نوع سلاح های را نشان داد. هیچ دولتی به جز استرالیا و سوریه از این رویداد درس عبرت نگرفتند. خود روسیه همچنان به تولید این دژهای غول پیکر متحرک ادامه می دهد، در حالی که حتا در مقابل آر پی جی، در صورتی که با مهارت به کار بسته شود، مقاوم نیست.

انبار جنگ افزارهای روسیه شکست ناپذیر است، در هر صورت اگر بخواهند با روشهای قدیمی علیه روسیه بجنگند شکست خواهند خورد. برای نمونه، راکتهای فراصوتی روسیه رادار گریزانند. ولی شاید بتوانیم آنها را پیش از این که به سرعت فراصوتی برسند رهگیری کنیم. در نتیجه پژوهشهای نظامی متوجه کنترل فرماندهی و ارتباطات دشمن شده است. بد شانس، در این زمینه نیز روسها پیشگام هستند.

لینک متن اصلی :

مرکز پژوهشهای جهانی سازی. ۷ مارچ ۲۰۱۸

<http://www.voltairenet.org/article199967.html>

۱۱/۰۳/۲۰۱۸